

Sbírka zákonů a nařízení stáfu československého.

Částka 39.

Vydána dne 28. června 1935.

Obsah: (131.—141.) **131.** Zákon, kterým se prodlužuje a doplňuje zmocnění podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací. — **132.** Nařízení, jímž se vydávají některé předpisy o jízdě motorovými vozidly. — **133.** Nařízení o soupisu zásob pšenice a žita a mlýnských výrobků z pšenice a žita. — **134.** Nařízení o opatřeních proti zařazování provozování továrních závodů, proti hromadnému propouštění zaměstnanců a o úpravě některých výpovědních lhůt při pracovních (služebních) poměrech zaměstnanců v těchto závodech. — **135.** Nařízení o zjištění rozsahu obilních ploch v některých zemědělských závodech ve sklikzinném roce 1935. — **136.** Nařízení, kterým se částečně mění seznam přepychových předmětů, vydaný vládním nařízením ze dne 27. března 1930, č. 32 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení ze dne 12. října 1934, č. 220 Sb. z. a n. — **137.** Vyhláška, kterou se uvádí v prozatímní platnosti obchodní dohoda mezi republikou Československou a královstvím Maďarským, podepsaná v Budapešti dne 14. června 1935, se závěrečným protokolem z téhož dne. — **138.** Vyhláška o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v zemi České a Moravskoslezské za rok 1934. — **139.** Vyhláška o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v zemi Slovenské a Podkarpatské za rok 1934. — **140.** Vyhláška o paušalování daně z obratu u chmele. — **141.** Vyhláška o výpovědi dodatkového ujednání ze dne 21. prosince 1933 k československo-německé hospodářské dohodě ze dne 29. června 1920.

131.

Zákon ze dne 26. června 1935,
kterým se prodlužuje a doplňuje zmocnění podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

čl. I.

Zmocnění podle čl. I zák. č. 109/1934 Sb. z. a n. se prodlužuje do 30. června 1936 a rozšiřuje se na opatření pro organizaci policejní správy a služby.

čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1935; provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Machník v. r.

Dr. Trapl v. r.

Nečas v. r.,

Dr. Krčmář v. r.

též za ministra Bechyně.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Najman v. r.

Dr. Franke v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

132.

Vládní nařízení
ze dne 25. června 1935,
jímž se vydávají některé předpisy o jízdě
motorovými vozidly.

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

§ 1.

Účinnost zákona ze dne 16. července 1931, č. 124 Sb. z. a n., kterým se provádí Mezinárodní úmluva o jízdě motorovými vozidly ze dne 24. dubna 1926 a vydávají se některé základní předpisy o jízdě motorovými vozidly, prodloužená opětne zákonem ze 20. prosince 1934, č. 271 Sb. z. a n., nejdéle do 30. června 1935, se prodlužuje až do dne, který stanoví vláda nařízením, nejdéle však do 31. října 1935. Do téže doby prodlužuje se také účinnost § 2 zákona ze dne 23. prosince 1932, č. 208 Sb. z. a n., a účinnost § 2 zákona ze dne 2. července 1934, č. 144 Sb. z. a n., jimiž byla účinnost zákona č. 124/1931 Sb. z. a n. prodloužena a tento zákon doplněn.

§ 2.

Na dobu uvedenou v § 1 se prodlužuje

i účinnost vládního nařízení ze dne 30. června 1932, č. 107 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některé předpisy o jízdě motorovými vozidly, jež byla posledně, a to nejdéle do 30. června 1935, prodloužena vládním nařízením ze dne 31. prosince 1934, č. 277 Sb. z. a n.

§ 3.

Zákon ze dne 26. března 1935, č. 81 Sb. z. a n., o jízdě motorovými vozidly, se mění tak, že v §§ 33 a 37 vypouštějí se slova „v souhlase se sjednanými mezinárodními smlouvami“; touto změnou není však dotčena nejvyšší výměra trestu stanovená v části druhé, oddílu XV tohoto zákona.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. července 1935; provedou je ministři vnitra a veřejných prací.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Černý v. r.	Machník v. r.
Dr. Trapl v. r.	Nečas v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Franke v. r.
Najman v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

133.

Vládní nařízení

ze dne 25. června 1935

o soupisu zásob pšenice a žita a mlýnských výrobků z pšenice a žita.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n., a podle § 36 vládního nařízení ze dne 13. června 1934, č. 187 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivy:

§ 1.

(1) Majitelé zásob pšenice a žita a mlýnských výrobků z pšenice a žita jsou povinni hlásiti Československé obilní společnosti v Praze II., Havlíčkovo nám. č. 31, zásoby ty (odstavec 2) podle stavu k 30. červnu 1935, a to bez rozdílu, jsou-li uloženy ve skladištích vlastních, najatých, konsignačních nebo jiných.

(2) Hlášení jest vyhotoviti podle připojeného vzoru odděleně pro každý jednotlivý sklad a jest v něm v metrických centech (q) uvéstí množství zásob:

a) pšenice, b) žita, c) mouky určené k lidskému požívání a krupice, d) mouky krmné, e) otrub a f) šrotu.

(3) Zásoby jest hlásiti nejdéle do 10. července 1935, a to doporučeným dopisem; dny poštovní dopravy se nepočítají do lhůty.

§ 2.

Hlášení nepodléhají:

a) zásoby u pěstitelů obilí a zásoby, kteře jsou vlastnictvím Československé obilní společnosti, a

b) zásoby jiných osob než uvedených pod písm. a), nepřesahuji-li u pšenice nebo žita 15 q a u mlýnských výrobků z pšenice nebo žita 10 q.

§ 3.

Přestupky tohoto nařízení trestají se podle čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Černý v. r.	Machník v. r.
Dr. Trapl v. r.	Nečas v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Franke v. r.
Najman v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

Příloha k § 1, odst. 2 vl. nař. č. 133/1935 Sb. z. a n.

V Z O R.

**Soupis zásob pšenice a žita a mlýnských výrobků z pšenice a žita
k 30. červnu 1935**

podle vládního nařízení č. 133/1935 Sb. z. a n.

X. Y.

v , čp.,

pol. okres

Československé obilní společnosti

v Praze II.,

Havličkovo nám. č. 31.

Měl jsem k 30. červnu 1935 tyto zásoby:

Poř. čís.	Uskladněno	Pšenice	Zito	Mouka k lidské- mu po- žívání	Krupice	Mouka krumná	Otruby	Srot	v q	
1.	ve mlýně v, čp.									
2.	v jiném vlastním skladě v , čp.									
3.	v najatém skladě v, čp.									
4.	v konsignačním skladě v , čp.									
5.									
6.									

Potvrzuji, že hlášení toto odpovídá pravdě a že jsem si vědom trestních následků nesprávného a neúplného hlášení.

V dne července 1935.

134.

**Vládní nařízení
ze dne 25. června 1935
o opatřeních proti zastavování provozování
továrních závodů, proti hromadnému pro-
pouštění zaměstnanců a o úpravě některých
výpovědních lhůt při pracovních (služebních)
poměrech zaměstnanců v těchto závodech.**

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Zaměstnavatel, který zamýšlí zastavit provozování svého továrního závodu na dobu delší 14 dnů nebo hromadně propustit své zaměstnance, jest povinen oznámiti to příslušným úřadům způsobem uvedeným v § 2. Zaměstnavatel má povinnost uvésti, a to nejen v oznámení, nýbrž i v celém řízení, skutkové okolnosti způsobem pravdě odpovídajícím a nic z nich nezamlčeti.

(2) Závodem ve smyslu tohoto nařízení rozumí se každá hospodářská jednotka, která se liší správou nebo účtováním od správy nebo účtování jiných hospodářských jednotek téhož podnikatele.

(3) Za hromadné jest považovati propuštění (výpověď) zaměstnanců, které během čtyř neděl v továrních závodech zaměstnávajících až 700 zaměstnanců postihuje alespoň 15%, nejméně však 10 zaměstnanců a v továrních závodech s více než 700 zaměstnanci alespoň 10% zaměstnanců.

§ 2.

(1) Zamýšlí-li zaměstnavatel hromadně propustiti své zaměstnance v rozsahu uvedeném v § 1, odst. 3, jest povinen hlásiti to 14 dní předem písemně okresnímu úřadu a živnostenskému inspektorátu a uvésti důvody tohoto opatření. Okresní úřad svolá neprodleně zaměstnavatele a závodní výbor (důvěrníky), přizve příslušný živnostenský inspektorát a vyzve k účasti zástupce smluvních organizací zaměstnavatelských a zaměstnanecích. Nejdříve pokusí se dosáhnouti dohody, zda by nebylo možné v práci pokračo-

vati v neztenčeném rozsahu anebo při zmenšeném rozsahu práce střídáním podle ujednání a pod. Nedoje-li k dohodě, rozhodne nejdéle do 14 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení, a to s konečnou platností; rozhodne-li, že hromadné propuštění není odůvodněno, nesmí zaměstnavatel provéti zamýšlené hromadné propuštění. Nedoje-li rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení, jest to považovati za souhlas s opatřením zaměstnavatele. Při posuzování důvodu hromadného propuštění zaměstnanců nutno bráti zřetel k tomu, aby zaměstnavatel nebyl zatížen přes míru předepsané péče rádného obchodníka.

(2) Zamýšlí-li zaměstnavatel zastavit tovární závod na dobu delší 14 dnů, ne však více než na 3 měsíce, platí ustanovení odstavce 1 s tím rozdílem, že se okresní úřad omezí na pokus o dohodu.

(3) Zamýšlí-li zaměstnavatel svůj tovární závod zastavit na dobu delší 3 měsíců, jest to povinen 14 dnů předem písemně oznámiti ministerstvu sociální péče a současně ministerstvu, do jehož působnosti náleží tovární závod, který má být zastaven, a pokud jde o závody souvisící se zemědělskou a lesní výrobou, též ministerstvu zemědělství, a uvésti důvody zamýšleného opatření. Ministerstva vyšetří příčiny, pro které závod má být zastaven, načež ministerstvo, do jehož působnosti náleží tovární závod, rozhodne v dohodě s ostatními, že je zamýšlené zastavení závodu odůvodněno, nebo že je nutno v provozu pokračovati. Nedoje-li rozhodnutí ve lhůtě šesti týdnů ode dne, kdy došlo oznámení ministerstvům, považuje se to za souhlas se zamýšleným opatřením zaměstnavatelským. Nedojdou-li oznámení ministerstvům současně, běží lhůta ode dne nejpozději došlého oznámení.

(4) Důkazní břemo o tvrzéních zaměstnavatelských stihá zaměstnavatele.

§ 3.

Dokud nedojde k rozhodnutí podle § 2, odst. 1, a nejdéle, dokud neprojde lhůta tam stanovená pro rozhodnutí úřadu, nesmí zaměstnavatel propustiti zaměstnance v rozsahu uvedeném v § 1, odst. 3. Dokud nedojde k dohodě podle § 2, odst. 2 nebo dokud nedojde k rozhodnutí podle § 2, odst. 3 nesmí zaměstnavatel zastavit provoz továrního závodu, leda že by zaměstnancům platil plnou mzdu (plat), a to, pokud jim nepřísluší mzda (plat) za

dobu delší, v případě § 2, odst. 2 po dobu 14 dnů, v případě § 2, odst. 3 až do rozhodnutí, nejdéle však po 3 týdny. Lhůty tyto jest počítati ode dne, kdy oznámení došlo příslušnému úřadu.

§ 4.

(1) Stihla-li tovární závod živelní událost mebo nehoda (vis maior), která měla za následek zastavení pravidelného provozování závodu na dobu delší 14 dnů nebo hromadné propuštění zaměstnanců v rozsahu uvedeném v § 1, odst. 3, jest zaměstnavatel povinen učiniti o tom oznámení podle obdobky § 2 do 14 dnů po události nebo nehodě. Úřady pak zavedou řízení podle § 2.

(2) Rozhodnou-li úřady, že opatření zaměstnavatelo nebylo plně odůvodněné (§ 2, odst. 1 a 3), a zjistí-li, že jsou dány předpoklady k tomu, aby zaměstnavatel v případě § 2, odst. 1 přiměřeně doplnil počet zaměstnanců nebo aby v případě § 2, odst. 3 pokračoval zcela nebo z části v provozu závodu, nařídí přiměřené doplnění počtu zaměstnanců nebo pokračování v provozu v určitém rozsahu.

§ 5.

(1) Učiní-li zaměstnavatel opatření druhu označeného v § 1, aniž při tom splnil oznamovací povinnost podle předcházejících ustanovení, zahájí úřady řízení podle § 2 z moci úřední, při čemž lhůty uvedené v § 2, odst. 1 až 3 se počítají ode dne, kdy úřad vyrozuměl zaměstnavatele o zahájení řízení.

(2) Ministerstvo, do jehož působnosti náleží tovární závod, může v dohodě s ministerstvem sociální péče nařídit úřadu, aby prozkoumal v továrních závodech, kde průběhem kalendářního roku klesl počet zaměstnanectva o 40%; odůvodněnost takového dalšího propouštění zaměstnanců, které během čtyř týdnů přesahuje 6% zaměstnanectva.

(3) Rozhodnou-li úřady proti opatřením zaměstnavatelským (odstavec 2 nebo § 2, odst. 1 a 3) nebo nedojde-li k dohodě podle § 2, odst. 2, jest zaměstnavatel, nehledic k povinnosti vyplývající z rozhodnutí podle § 2, povinen zaměstnancům, jejichž pracovní poměr se v důsledku oněch opatření skončil, zaplatiti plnou mzdu (plat), a to při hromadném propouštění (odstavec 2 nebo § 1, odst. 3) za 14 dnů a při zastavení provozu továrního závodu za 3 týdny, ne však za dobu delší, než po kterou byl provoz zastaven.

§ 6.

Zavede-li se řízení podle předchozích usta-

novení, staví se lhůty podle § 25 zákona o závodních výborech ze dne 12. srpna 1921, č. 330 Sb. z. a n. Pokud lhůty již prošly, nemají účinků ve zmíněném paragrafu vytěsných, nýbrž počnou znova běžeti dnem rozhodnutí (§ 2, odst. 1 a 3 a § 5, odst. 2), případně uplynutím lhůty stanovené pro úřední rozhodnutí. Rozhodne-li úřad, že hromadné propuštění zaměstnanců je nepřípustné nebo že se má pokračovati v provozování závodu, nabývá původní závodní výbor opět své pravomoci.

§ 7.

(1) Výpovědní lhůta při trvalém zastavení továrního závodu počne běžeti dnem vydání rozhodnutí a nebylo-li o věci rozhodnuto, prvním dnem po třech nedělích, počítajíc ode dne, kdy došlo oznámení ministerstvům (§ 2, odst. 3). Výpovědní lhůta činí u dělníků, zaměstnaných v podniku do 5 let, dva týdny a za každých dalších 5 let pracovního poměru jeden další týden, nejvýše však 6 týdnů, u zaměstnanců ve vyšších službách, zaměstnaných v podniku do 15 let, dva měsíce, od 15 do 20 let tři měsíce a přes 20 let pět měsíců, a to vždy ke konci měsíce.

(2) Ustanovení odstavce 1, druhé věty platí obdobně pro zaměstnance, vypověděné v údobi tří měsíců přede dnem trvalého zastavení továrního závodu.

(3) Ustanovení a ujednání, která určují pro výpověď pracovního (služebního) poměru lhůty delší, než jak jest v předešlých odstavcích uvedeno, zůstávají nedotčena.

(4) Ustanovení předešlých odstavců vztažují se též na zaměstnance továrního závodu, v němž zaměstnavatel učinil opatření uvedené v odstavci 1, aniž učinil o tom předepsané oznámení.

§ 8.

(1) Ustanovení tohoto nařízení nevztahuje se na přechodné zaměstnání zaměstnanců, jestliže podnikatel při přijetí zaměstnance jemu sdělí a okresnímu úřadu oznámí, že jej přijímá přechodně na dobu nejdéle čtyř týdnů. Výjimka tato však neplatí, opětoval-li zaměstnavatel takový postup u téhož zaměstnance již po třikrát v roce.

(2) Jedná-li se o výrobu nově vznikající nebo o výrobě, jež po zastavení alespoň 15měsíčním má být znova zahájena, může na žádost zaměstnavatele ministerstvo, do jehož působnosti náleží tovární závod, prohlásiti v dohodě s ministerstvem sociální péče, že se

na takový závod nevztahují ustanovení tohoto nařízení. Nedojde-li rozhodnutí do šesti týdnů ode dne podání žádosti, považuje se to za vyhovění žádosti zaměstnavatelové. Žádost je podat i jak příslušnému ministerstvu, tak i ministerstvu sociální péče.

§ 9.

Na závody, které pravidelně v určitých ročních obdobích pracují v rozšířené míře (závody sezonní) nebo pravidelně jsou v provozu toliko v určitém ročním období (závody kampaňové), nevztahují se předpisy tohoto nařízení, jde-li o opatření zaměstnavatele ve smyslu § 1, pokud vyplývají z povahy těchto závodů. Zamýšlí-li však zaměstnavatel zastavit provoz takového závodu trvale, platí obdobně ustanovení § 2, odst. 3 a 4 a paragrafů následujících.

§ 10.

V případech obnovy řízení, zahájené za doby účinnosti tohoto nařízení, bude-li předchozí rozhodnutí (§ 2) prohlášeno za neplatné, jest zaměstnavatel, který předstíral okolnosti nepravdivé nebo úmyslně zamlčel okolnosti pro rozhodnutí úřadu směrodatné, povinen zaplatiti zaměstnancům, kteří byli v důsledku opatření zaměstnavatele propuštěni, mzdu (plat) za 2 týdny.

§ 11.

Práva zaměstnanců podle tohoto nařízení nemohou být smlouvou zkrácena ani zrušena.

§ 12.

(1) Jednání nebo opominutí proti ustanovením tohoto nařízení trestá okresní úřad podle čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n.

(2) Je-li zaměstnavatelem společnost, společenstvo (družstvo), spolek nebo jiný soubor osob, jest uložiti trest orgánu, jenž jest podle právních předpisů povolán je v tom směru zastupovati. Skládá-li se z několika fyzických osob, jsou odpovědný za zachovávání předpisů všechny fyzické osoby, z nichž orgán se skládá, leč by dokázaly, že nepřivodily trestní zavinění. Dopustila-li se činu osoba, která samostatně vede věci zaměstnavatelovy, nebo vlastník, stihá trestní odpovědnost tyto osoby.

§ 13.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 30.

června 1935 a pozbývá ji dnem 31. prosince 1936; provedou je ministři sociální péče, průmyslu, obchodu a živností, veřejných prací, zemědělství, vnitra a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. černý v. r.	Machník v. r.
Dr. Trapl v. r.	Nečas v. r.
Dr. Krémář v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Franke v. r.
Najman v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

135.

**Vládní nařízení
ze dne 25. června 1935
o zjištění rozsahu obilních ploch v některých
zemědělských závodech ve sklizňovém
roce 1935.**

Vláda republiky československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Pěstitelé obilí (pšenice, žita, ječmene, ovsy nebo kukuřice), hospodaří-li na výměře větší než 5 ha (87 kat. jiter) orné půdy (vlastní, pachtované nebo do užívání dané), jsou povinni v obci, v jejímž obvodu má jejich zemědělský závod sídlo, ať leží pozemky v obci sídla závodu či též v jiných obcích, hlásiti starostovi obce celkovou výměru orné půdy zemědělského závodu podle stavu k 30. červnu 1935, jakož i jaká výměra z této orné půdy byla ve sklizňovém roce 1935 věnována pěstování pšenice, žita, ječmene, ovsy a ku-

kuřice, a to pro každý druh zvláště. Ke splnění této povinnosti vyzve je starosta obce veřejnou vyhláškou, po případě i jiným v obci obvyklým způsobem a určí zároveň se zřetellem k ustanovení § 2, odst. 3 lhátru, ve které jest hlášení učiniti.

(2) Má-li zemědělský závod několik hospodářských jednotek samostatně obhospodařovaných (dvorců, statků), jest posuzovati každou tuto jednotku pro účely tohoto nařízení samostatně.

(3) O tom, jde-li o ornou půdu, rozhoduje stav jejího skutečného užívání.

§ 2.

(1) Ústně hlášené údaje (§ 1, odst. 1) zapíše starosta obce do tiskopisů (obecního přehledu) dodaných mu prostřednictvím okresního úřadu, a to tak, že vyplní tiskopisy trojmo ve všech příslušných sloupcích. Pěstitele nebo jeho zástupce potvrdí ve všech třech stejnopisech pravdivost svých údajů vlastnoručním podpisem. Bylo-li hlášení učiněno písemně a podepsáno pěstitelem nebo jeho zástupcem, přepíše starosta obce příslušné údaje do všech tří stejnopisů obecního přehledu a v rubrice určené pro podpis pěstitele poznamená, že hlášení bylo učiněno písemně.

(2) Není-li v obci ani jediného zemědělského závodu s výměrou orné půdy větší než 5 ha, poznamená tuto skutečnost starosta obce ve všech třech stejnopisech obecního přehledu.

(3) Zápisy podle odstavce 1 a 2 bud'tež provedeny nejpozději do 14 dnů od doručení tiskopisů obecního přehledu; vyplněný obecní přehled ve všech třech stejnopisech předloží starosta obce neprodleně místní komisi (§ 5).

§ 3.

(1) Zapsané údaje (§ 2, odst. 1 a 2) přezkouší místní komise; zjistí-li, že jsou nesprávné nebo neúplné, provede po vyslechnutí strany a po zjištění pravého stavu věci potřebné opravy a doplňky. Tyto práce ukončí komise nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy jí byl obecní přehled starostou obce předložen. Správnost obecního přehledu potvrdí ve všech třech stejnopisech vlastnoručním podpisem všichni členové komise.

(2) Jeden stejnopus obecního přehledu zůstane u obecního úřadu i s hlášeními, která

byla učiněna písemně. Druhé dva stejnopus zašle starosta obce neprodleně okresnímu úřadu.

§ 4.

Na včasné předložení všech obecních přehledů dozírá okresní úřad, který podle potřeby provede i šetření o jejich správnosti a úplnosti. Jeden ze stejnopusů si ponechá a druhý zašle ihned ministerstvu zemědělství.

§ 5.

(1) Místní komise se skládá ze starosty obce nebo jím jmenovaného zástupce jako předsedy a nejméně ze dvou pěstitelů obilí v obci usedlých, důvěryhodných a znalých místních poměrů; tyto členy ustanoví starosta obce po slyšení obecní rady.

(2) V obcích s větším počtem zemědělských závodů může být ustaveno několik komisí.

(3) Funkce členů komise jest čestná a může být odmítnuta jediné z důvodů, uvedených v § 8, odst. 2, č. 1, 2, 4, 6 až 8 rádu volení v obcích.

§ 6.

Náklady spojené s provedením tohoto nařízení uhradí Československá obilní společnost.

§ 7.

Přestupky tohoto nařízení, jichž se dopustí pěstitelé obilí (§ 1, odst. 1) nebo jejich zástupci a členové místních komisí (§ 5, odst. 1), trestají se podle § 4, odst. 1 a 2 zák. č. 95/1933 Sb. z. a n. ve znění čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n.

§ 8.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. černý v. r.	Machník v. r.
Dr. Trapl v. r.	Nečas v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Franke v. r.
Najman v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

136.

**Vládní nařízení
ze dne 25. června 1935,**

kterým se částečně mění seznam přepychových předmětů, vydaný vládním nařízením ze dne 27. března 1930, č. 32 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení ze dne 12. října 1934, č. 220 Sb. z. a n.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 26, odst. 1 zákona o dani z obratu a dani přepychové ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., a ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n.:

§ 1.

Položka 8 seznamu přepychových předmětů, vydaného vládním nařízením č. 32/1930 Sb. z. a n. ve znění vládního nařízení č. 220/1934 Sb. z. a n., se pozměňuje a bude znít:

Běž. pol. sez.	Čís. cel. saz.	Druh předmětu	Cena, roz- hodná pro přepychovou povahu předmětu	Způsob zdanění
8	118	Masité droby: mortadella a veronský salám . .	nehledíc na cenu	u výrobce

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1935; provede je ministr financí.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Černý v. r.	Machník v. r.
Dr. Trapl v. r.	Nečas v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Franke v. r.
Najman v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

137.

Vládní vyhláška

ze dne 25. června 1935,

kterou se uvádí v prozatímní platnosti obchodní dohoda mezi republikou československou a královstvím Maďarským, podepsaná v Budapešti dne 14. června 1935, se závěrečným protokolem z téhož dne.

Se souhlasem prezidenta republiky uvádí se na základě usnesení vlády podle § 1 zákona ze dne 4. července 1923, č. 158 Sb. z. a n., v prozatímní platnosti s účinností ode dne 1. července 1935 připojená obchodní dohoda mezi republikou československou a královstvím Maďarským, sjednaná v Budapešti dne 14. června 1935, se závěrečným protokolem z téhož dne.

Malypetr v. r.

(Překlad.)

**Accord de Commerce
entre la République Tchécoslovaque et
le Royaume de Hongrie.**

Le Président de la République Tchécoslovaque et Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie ont résolu, afin de faciliter et de développer les relations commerciales entre la République Tchécoslovaque et le Royaume de Hongrie de conclure un Accord de Commerce et ont nommé pour leur plénipotentiaires, à savoir:

Le Président de la République Tchécoslovaque:

S. E. Monsieur Miloš Kobiš,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire,

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

S. E. Monsieur Coloman de Kánya,
Ministre Royal Hongrois des Affaires Etrangères,
lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les ressortissants, les personnes physiques et juridiques, de chacune des deux Parties Contractantes jouiront, sur le territoire de l'Autre, du traitement de la nation la plus favorisée, notamment en ce qui concerne leur situation juridique, le voyage, le séjour, l'établissement et l'exercice du commerce, de l'industrie ou de toute autre profession et tous droits et intérêts en découlant, sans préjudice des lois, règlements et ordonnances du Pays.

Article II.

1. Les négociants, les fabricants et autres industriels de l'une des Parties Contractantes qui prouvent par la présentation d'une carte de légitimation industrielle, délivrée par les autorités compétentes de leur Pays, qu'ils y sont autorisés à exercer leur commerce ou leur industrie et qu'ils y acquittent les impôts et droits prévus par les lois, auront le droit, soit personnellement, soit par des

**Obchodní dohoda
mezi republikou československou a královstvím Maďarským.**

President republiky československé a Jeho Výsost Nejjasnější Správce království Maďarského rozhodli se uzavřít dohodu za účelem usnadnění a rozvoje obchodních styků mezi republikou československou a Maďarským královstvím a jmenovali svými plnomocníky:

President republiky československé:

J. E. pana Miloše Kobra,
zplnomocněného ministra a mimořádného vyslance,

Jeho Výsost Nejjasnější
Správce království Maďarského:

J. E. pana Kolomana de Kánya,
královského maďarského ministra zahraničních věcí,
kteří shledavše své moci v dobré a náležité formě, shodli se na těchto článcích:

Článek I.

Příslušníci, osoby fyzické i právnické, jedné smluvní strany budou požívat na území druhé nejvyšších výhod, zejména pokud jde o jejich právní postavení, cestování, pobyt, nastupování a provozování obchodu, živnosti a jakéhokoli jiného zaměstnání, všecká práva a zájmy z toho plynoucí, bez újmy zákonů, předpisů a nařízení platných v zemi.

Článek II.

1. Obchodníci, továrníci a jiní živnostníci jedné smluvní strany, kteří prokáží předložením živnostenské legitimace, vydané příslušnými úřady své země, že jsou tam oprávněni provozovat obchod nebo živnost a že tam platí zákonité daně a dávky, budou mít právo být osobně nebo cestujícími, kteří jsou v jejich službách, na území druhé smluvní strany nakupovat zboží u obchod-

voyageurs à leur service de faire des achats dans le territoire de l'autre Partie, chez des négociants ou producteurs ou dans des locaux de vente publics. Ils pourront aussi prendre des commandes, même sur échantillons, chez les négociants ou autres personnes qui pour leur commerce ou leur industrie utilisent des marchandises analogues à celles qui sont offertes, sans être astreints à acquitter de ce chef, un impôt ou droit spécial.

2. Les négociants et les industriels munis d'une carte de légitimation industrielle et les voyageurs de commerce à leur service auront le droit d'avoir avec eux des échantillons ou modèles, mais non des marchandises.

3. Les cartes de légitimation industrielles devront être conformes au modèle figurant dans la Convention internationale pour la simplification des formalités douanières, signée à Genève le 3 novembre 1923.

4. Les Parties Contractantes se communiqueront réciproquement les autorités chargées de délivrer les cartes de légitimation industrielles.

5. Les négociants ou industriels (voyageurs de commerce) munis d'une carte de légitimation industrielle n'auront le droit ni de conclure des affaires ni d'y intervenir pour autrui que pour les négociants ou industriels dénommés dans la carte de légitimation. Ils ne pourront recueillir des commandes et faire des achats qu'en voyageant.

6. En ce qui concerne les formalités de tout genre auxquelles ces négociants ou industriels (voyageurs de commerce) sont soumis dans les territoires des Parties Contractantes, les deux Parties se garantissent un traitement aussi favorable que celui qui est ou sera accordé à une autre nation quelconque.

Article III.

1. Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes, ainsi que les sociétés commerciales et industrielles et autres associations du même genre, n'auront à payer pour l'exercice de leur commerce et de leur industrie dans le territoire de l'autre Partie, des impôts, taxes ou droits autres ou plus élevés que ceux perçus des nationaux.

2. Lors de l'imposition des droits de toute sorte au commerce et à l'industrie, l'origine des marchandises, utilisées dans ces entrepri-

níků nebo výrobců nebo ve veřejných prodejnách. Rovněž budou moci přijímat zakázky, i podle vzorků, od obchodníků nebo jiných osob, které pro svůj obchod nebo živnost používají zboží podobného tomu, jež se nabízí, aniž za to musí platit nějakou zvláštní daň nebo dávku.

2. Obchodníci a živnostníci, kteří mají živnostenskou legitimaci, a obchodní cestující, kteří jsou v jejich službách, smějí sice brát s sebou vzorky nebo modely, nikoli však zboží.

3. Živnostenské legitimace musejí souhlasit se vzorem uvedeným v mezinárodní úmluvě o zjednodušení celních formalit, podepsané v Ženevě dne 3. listopadu 1923.

4. Smluvní strany sdělí si navzájem, které úřady jsou zmocněny k vydávání živnostenských legitimací.

5. Obchodníci nebo živnostníci (obchodní cestující), kteří mají živnostenskou legitimaci, nebudou mít práva ani uzavírat obchody ani je zprostředkovat pro jiné obchodníky a živnostníky než vyjmenované v živnostenské legitimaci. Smějí, jen cestující, vyhledávat zakázky a nakupovat zboží.

6. Pokud jde o formality všeho druhu, kterým jsou podrobeni tito obchodníci nebo živnostníci (obchodní cestující), zabezpečují si obě strany nakládání stejně přiznivé jako nakládání, jež jest nebo bude přiznáno kterémukoliv státu.

Článek III.

1. Příslušníci obou smluvních stran, včetně obchodních společností a jiných sdružení téhož druhu, nebudou platiti za provozování obchodu nebo živnosti v území druhé strany žádné jiné nebo vyšší daně, dávky nebo poplatky, než jaké se vybírají od vlastních příslušníků.

2. Při vyměřování dávek všeho druhu z obchodu a živnosti nebude mít původ zboží, jehož se používá v těchto podnicích, sám o sobě

ses, en soi-même n'entraînera pas une imposition plus onéreuse.

Article IV.

Les marchandises, produits naturels ou fabriqués, originaires de l'une des Parties Contractantes, ne seront pas soumis à leur imposition dans le territoire de l'autre Partie, à un traitement autre ou moins favorable que celui accordé à un autre pays quelconque et notamment, ils ne seront pas assujettis à des droits ou taxes — y compris toutes les taxes supplémentaires et surtaxes — autres ou plus élevés que ceux qui sont perçus sur les mêmes produits ou marchandises d'un autre pays quelconque.

Article V.

Les marchandises, produits naturels ou fabriqués, originaires de l'une des Parties Contractantes, destinés à être exportés sur le territoire de l'autre Partie, ne seront pas grevés des droits de douane, taxes et formalités douanières moins favorables que ceux appliqués à l'exportation des mêmes objets dans le pays le plus favorisé à cet égard.

Article VI.

Le traitement de la nation la plus favorisée prévu aux articles précédents ne comprendra pas:

1. Les priviléges accordés par l'une des Parties Contractantes, pour faciliter le trafic de frontière avec les pays limitrophes.

2. Les droits et priviléges résultant d'une union douanière.

3. Les droits et priviléges accordés, par l'une des Parties Contractantes à des Etats tiers, dans des conventions plurilatérales auxquelles l'autre Partie ne participerait pas, et si ces droits et priviléges sont stipulés dans des conventions plurilatérales conclues sous les auspices de la Société des Nations ou enregistrées par elle et ouvertes à l'adhésion de tous les Etats. Toutefois, le bénéfice des droits ou priviléges envisagés pourra être revendiqué par la Partie Contractante intéressée, si lesdits droits ou priviléges sont stipulés également dans des conventions autres que les conventions collectives répondant aux conditions ci-dessus ou encore si la Partie qui en réclame la jouissance est disposée à accorder la réciprocité de traitement.

za následek nepříznivější vyměrování.

Článek IV.

Zboží, zemské plodiny a průmyslové výrobky pocházející z jedné smluvní strany nebudou podléhat při dovozu na území druhé strany jinému nebo nepříznivějšímu nakládání než jaké bylo přiznáno kterékoli jiné zemi, a zejména nebudou podrobeny ani vyšší ani jiným clům nebo dávkám, včetně všech vedlejších poplatků a přirážek než oném, které se vybírají ze stejných výrobků nebo zboží kterékoli jiné země.

Článek V.

Zboží, zemské plodiny a průmyslové výrobky, pocházející z jednoho z obou států, určené k vývozu na území druhého z nich, nebudou zatíženy cly, poplatky a celními formalitami nepříznivějšími než jaké platí při vývozu stejných předmětů do země požívající v tomto ohledu nejvyšších výhod.

Článek VI.

Nakládání podle doložky o nejvyšších výhodách stanovené v předchozích článcích, nebude zahrnovati:

1. Výsady přiznané jednou ze smluvních stran, aby byl usnadněn pohraniční styk se sousedními státy.

2. Práva a výsady plynoucí z celní unie.

3. Práva a výsady, přiznané některou ze smluvních stran třetím státem ve vícestranných úmluvách, na nichž by druhá strana nebyla zúčastněna, jestliže tato práva a výsady byly sjednány ve vícestranných úmluvách, sjednaných pod záštitou Společnosti národů nebo touto zaznamenaných a ke kterým jest každému státu volno přistoupiti. Nicméně může dotčená smluvní strana požadovatí účast na těchto právech a výsadách, jestliže tato práva a výsady byly sjednány též v jiných úmluvách než vícestranných, odpovídajících shora uvedeným podmínkám, nebo také jestliže strana, která požaduje, aby jich byla též účastna, jest ochotna poskytnouti navzájem stejné nakládání.

Article VII.

Les vins (ex numéro 109 du tarif douanier tchécoslovaque) d'origine et de provenance hongroises des régions viticoles de Sopron, Neszmély, Buda-Sashegy, Mór, Somlyó, Badacsony, Balantonvidék, Somogy-Zala, Szekszárd, Villány-Pécs, Pest-Nógrad, Gyöngyös-Visonta, Eger, Miskolc-Abauj, Tokaj-Hegyalja, Alföld, Nyírség accompagnés d'un certificat d'origine délivré par l'autorité hongroise compétente, jouiront à leur importation dans la République Tchécoslovaque des taux de droits suivants:

Importés en tonneaux couronnes tchécoslovaques 210 pour 100 kilos, en bouteilles couronnes tchécoslovaques 420 pour 100 kilos.

Article VIII.

Fromage de Liptov (bryndza) (numéro 22 du tarif douanier hongrois) jouira à l'importation en Hongrie du taux de droits de 10 couronnes or.

Article IX.

Pour faciliter le trafic touristique et balnéaire réciproque les deux Parties Contractantes conviennent d'appliquer les dispositions suivantes:

1. Remarque aux Nos. 298, 299 et 300 du tarif douanier tchécoslovaque: Les annonces, affiches et brochures, recommandant la visite des lieux touristiques ou balnéaires hongrois ou faisant de la propagande en général pour le trafic des voyageurs (étrangers) en Hongrie seront dédouanés, sans égard à l'étendue de la partie d'annonces, en franchise de douane, d'après le No. 647 du tarif douanier tchécoslovaque.

2. Remarque au No. 533 du tarif douanier hongrois: Les annonces, affiches et brochures, recommandant la visite des lieux touristiques ou balnéaires tchécoslovaques ou faisant de la propagande en général pour le trafic des voyageurs (étrangers) en Tchécoslovaquie seront dédouanés, sans égard à l'étendue de la partie d'annonces, en franchise de douane.

Article X.

Des droits intérieurs, perçus pour le compte de qui que ce soit, qui grèvent ou grèveront la production, la fabrication ou la consommation d'un article dans le terri-

Článek VII.

Vína (ex číslo 109 československého celního sazebníku) maďarského původu z vinnych krajů Sopron, Neszmély, Buda-Sashegy, Mor, Somlyó, Badacsony, Balatonvidék, Somogy-Zala, Szekszárd, Villány-Pécs, Pest-Nógrad, Gyöngyös-Visonta, Eger, Miskolc-Abauj, Tokaj-Hegyalja, Alföld, Nyírség a přicházející z Maďarska, jsou-li doprovázena osvědčením o svém původu, vydaným maďarským úřadem k tomu oprávněným, budou vyčítána při dovozu do republiky Československé takto:

dovážená v sudech 210 československých korun za 100 kg, v láhvích 420 československých korun za 100 kg.

Článek VIII.

Liptavský tvaroh (bryndza) (číslo 22 maďarského celního sazebníku) bude vyčítán při dovozu do Maďarska clem 10 zlatých korun.

Článek IX.

V zájmu usnadnění vzájemného ruchu turistického a lázeňského smluvní strany jsou shodny postupovati takto:

1. Poznámka k sazebním čislům 298, 299 a 300 československého celního sazebníku: Oznámení, plakáty a brožury, doporučující návštěvu maďarských turistických míst, lázní, nebo propagující cizinecký ruch v Maďarsku vůbec, projednávají se bez ohledu na rozsah anonční části beze clá podle sazebního čísla 647.

2. Poznámka k číslu 533 maďarského celního sazebníku: Oznámení, plakáty a brožury, doporučující návštěvu československých turistických míst, lázní, nebo propagující cizinecký ruch v Československu vůbec projednávají se bez ohledu na rozsah anonční části beze clá.

Článek X.

Vnitřní dávky vybírané na území jedné smluvní strany na účet kohokoliv, které zatěžují nebo budou zatěžovati výrobu, úpravu nebo spotřebu nějakého zboží, nesmějí po-

toire de l'une des Parties Contractantes, ne pourront pas frapper sous aucun motif les produits de l'autre partie d'une manière plus forte ou plus gênante que les produits nationaux de la même espèce ou ceux originaires d'un autre pays.

Article XI.

Les conditions réglant l'échange des marchandises entre les deux Parties Contractantes seront fixées d'un commun accord par les autorités compétentes.

Article XII.

Chacune des Parties Contractantes assurera aux ressortissants de l'autre Partie Contractante sur son territoire la même protection contre la concurrence déloyale qu'à ses propres nationaux.

Les Parties Contractantes s'entendront aussitôt que faire se pourra sur les dispositions plus détaillées à ce sujet.

Article XIII.

Le présent Accord sera ratifié et les instruments de ratifications en seront échangés à Praha aussitôt que faire se pourra.

Il entrera en vigueur quinze jours après l'échange des ratifications.

Toutefois, les deux Gouvernements pourront s'entendre pour sa mise en vigueur provisoire même avant la ratification.

Le présent Accord restera en vigueur aussi longtemps qu'il ne sera pas dénoncé par l'une des deux Parties Contractantes; la dénonciation produira ses effets trois mois après la date de sa notification.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Accord et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double expédition à Budapest, le 14 juin 1935.

L. S. MILOŠ KOBR m. p.

L. S. COLOMAN DE KÁNYA m. p.

stihnouti výrobky druhé strany z jakéhokoli důvodu více nebo nepříznivěji než stejné výrobky domácí nebo některé jiné země.

Článek XI.

Podmínky upravující výměnu zboží mezi smluvními stranami budou stanoveny ve vzájemné dohodě příslušnými úřady.

Článek XII.

Obě smluvní strany zabezpečí na svém území příslušníkům druhé strany stejnou ochranu proti nekalé soutěži jako vlastním příslušníkům.

Smluvní strany se co nejdříve dohodnou v tomto směru o podrobnějších ustanoveních.

Článek XIII.

Tato dohoda bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Praze.

Vstoupí v platnost patnáct dní po výměně ratifikačních listin.

Obě vlády mohou se však dohodnouti o jejím prozatímním uvedení v platnost ještě před ratifikací.

Tato dohoda zůstane v platnosti tak dlouho, dokud nebude vypovězena jednou smluvní stranou; výpověď bude účinkovati po třech měsících od doby učiněného oznámení.

Čemuž na svědomí plnomocníci podepsali tuto smlouvu a přitiskli své pečetě.

Dáno dvojmo v Budapešti dne 14. června 1935.

L. S. MILOŠ KOBR v. r.

L. S. KOLOMAN DE KÁNYA v. r.

(Překlad.)

Protocole Final**à l'Accord de Commerce entre la République Tchécoslovaque et le Royaume de Hongrie.**

Au moment de la signature de l'Accord de Commerce entre le Royaume de Hongrie et la République Tchécoslovaque, signé à la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés ont fait les déclarations suivantes qui formeront partie intégrante de l'Accord même:

A l'article premier.

Il est entendu que les ressortissants de l'une des Parties Contractantes exerçant au moment de la mise en vigueur du présent Accord, sur le territoire de l'autre Partie, le commerce ou l'industrie, jouiront, en ce qui concerne ces exercices, du même traitement que les nationaux, sans préjudice toutefois des lois, règlements et ordonnances du Pays.

A l'article II.

Ne seront pas considérés comme impôts spéciaux ou taxes spéciales, rentrant sous les dispositions de l'alinéa 1 de l'article II, l'impôt sur le chiffre d'affaires et la taxe de luxe, en tant qu'ils ne grèveront pas les ressortissants de l'autre Partie Contractante d'une manière plus forte que les nationaux.

A l'article IV.

Le salami dit hongrois ne sera pas soumis lors de l'importation en Tchécoslovaquie aux droits et taxes plus élevés que les salamis dits de Petřínje ou de Sibiu.

A l'article VI.

Il est entendu que la clause de la nation la plus favorisée ne s'applique pas aux conventions spéciales qui sont ou seront conclues à l'avenir, par l'une des Parties Contractantes avec une tierce Puissance, concernant le règlement réciproque de l'imposition directe. Toutefois, les ressortissants de l'une des Parties Contractantes ne seront pas soumis, en matière des contributions directes, dans le territoire de l'autre Partie, à un traitement moins favorable que les nationaux, y domiciliés.

A l'article VII.

Lors de l'importation dans la République

**Závěrečný protokol
k obchodní dohodě mezi republikou Československou a královstvím Maďarským.**

Přistupujíce k podpisu dohody uzavřené dnešního dne mezi republikou Československou a Maďarským královstvím, podepsání plnomocníci učinili tato prohlášení, která budou tvořiti nedílnou součást dohody samé.

K článku I.

Jest shoda v tom, že — bez újmy zákonů, předpisů a nařízení platných v zemi — bude s příslušníky jedné smluvní strany, kteří v okamžiku vstupu v platnost této dohody provozují na území druhé strany obchod nebo živnost, nakládáno stejně jako s vlastními příslušníky.

K článku II.

Daň z obratu a přepychová daň nepokládají se za daně nebo dávky spadající pod ustanovení odstavce 1' článku II, pokud nezatežují příslušníků druhé smluvní strany více než vlastní příslušníky.

K článku IV.

Salám t. zv. uherský nebude zatížen při dovozu do Československa cly a poplatky vyššími než salámy t. zv. petrinjský nebo sičinský.

K článku VI.

Jest shoda v tom, že doložka o nejvyšších výhodách se neztahuje na zvláštní úmluvy, které uzavřela nebo v bûdoucnosti uzavře jedna smluvní strana s třetí mocností o vzájemné úpravě přímého zdanění. S příslušníky jedné smluvní strany v území druhé strany nesmí se však nakládati ve výcech přímého zdanění nepříznivěji než s vlastními příslušníky tam bydlícími.

K článku VII.

Zásilky maďarských vín musejí při dovozu

Tchécoslovaque les envois de vins hongrois doivent être accompagnés, outre le certificat d'origine, aussi d'une attestation d'analyse.

Les autorités suivantes sont autorisées à délivrer les certificats d'origine:

1. toutes les inspections de district vinicoles Royales hongroises (Magyar királyi szőlészeti és borászati kerületi felügyelőségek),

2. les Chambres de commerce et d'industrie (Kereskedelmi és iparkamara),

3. les Chambres d'agriculture (Mezőgazdasági kamara).

L'institut ampélogique Royal hongrois à Budapest (Magyar Királyi szőlő és borgazdasági központi kísérleti állomás) est autorisé à délivrer les attestations d'analyse.

L'attestation d'analyse contiendra notamment:

- le poids spécifique,
- les degrés d'alcool,
- le contenu de tous les acides,
- le contenu des acides volatils,
- le contenu d'extrait,
- le contenu de sucre,
- le contenu d'extrait sans sucre,
- le contenu de cendres (matières minérales).

Il sera indiqué dans l'attestation d'analyse que l'analyse se rapporte au même envoi de vin à l'égard duquel le certificat d'origine en question a été établi.

Le droit des autorités tchécoslovaques à vérifier les analyses des vins importés n'est pas atteint.

A l'article IX.

Il est entendu que la franchise de douane sera appliquée également à des annonces, affiches, prospectus et catalogues des foires d'échantillons et des expositions des deux Pays.

Fait à Budapest, en double expédition, le 14 juin 1935.

MILOŠ KOBR m. p.

COLOMAN DE KANYA m. p.

do republiky Československé býti doprovázeny nejen osvědčením původu, nýbrž i nálezem o rozboru.

Osvědčení původu jsou oprávněny vydávat tyto úřady:

1. všechny královské maďarské obvodové vinařské inspektořaty (Magyar királyi szőlészeti és borászati kerületi felügyelőségek);

2. obchodní a průmyslové komory (Kereskedelmi és iparkamara);

3. zemědělské komory (Mezőgazdasági kamara).

Nálezy o rozboru je oprávněn vydávat královský maďarský ústav ampelologický v Budapešti (Magyar királyi szőlő és borgazdasági központi kísérleti állomás).

Nálezy o rozboru budou obzvláště obsahovati:

- specifickou váhu,
- alkoholovou stupňovitost,
- obsah všech kyselin,
- obsah těkavých kyselin,
- obsah extraktu (výtažku),
- obsah cukru,
- obsah extraktu (výtažku) bez cukru,
- obsah popele (nerostných láttek).

V náleze o rozboru bude udáno, že rozbor se týká též vinné zásilky, pro niž bylo vydanó příslušné osvědčení původu.

Československým úřadům zůstává vyhrazeno právo přezkoušet rozborové dovážených vín.

K článku IX.

Jest shoda v tom, že oznámení, plakáty a brožury vzorkových veletrhů a výstav obou zemí budou rovněž projednávány beze cla.

Dáno dvojmo v Budapešti dne 14. června 1935.

MILOŠ KOBR v. r.

KOLOMAN DE KANYA v. r.

138.

**Vyhláška ministra financí
ze dne 21. června 1935**

o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v zemi české a Moravskoslezské za rok 1934.

Podle § 19, odst. 8 zákona o dani z obratu a dani přepychové ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., a ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ustanovují v dohodě s ministrem zemědělství:

(1) Místo daně z obratu, kterou mají podle zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. platiti drobní zemědělci (odstavec 2) v zemi České a Moravskoslezské za rok 1934 z dodávek a vlastní spotřeby zemědělských výrobků vlastní produkce, jakož i z některých výkonů, souvisících s provozováním zemědělství, stanoví se paušál.

(2) Paušál se vztahuje na ty zemědělce, kteří v roce 1934 hospodařili nejvýše na 50 ha zemědělské půdy vlastní nebo pachtované a kteří do 30. června 1935 nepodají za rok 1934 řádné daňové přiznání (§ 17 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.). Za zemědělskou půdu podle této vyhlášky se pokládají role, louky, pastviny, zahrady i jakékoli jiné pozemky, bez rozdílu, zda se na nich v roce 1934 skutečně hospodařilo či zda ležely ladem; za zemědělskou půdu podle této vyhlášky se však nepokládají lesy, vinice a rybníky.

(3) Základem pro výpočet paušálu jest průměrný čistý katastrální výtěžek obecní, který se zjistí pro každou politickou obec zvláště tím způsobem, že se podle součtu katastrálních výtěžků, s nimiž jsou jednotlivé pozemky (parcely) v obci zapsány do pozemkového katastru, a podle celkové výměry všech pozemků v obci stanoví průměrný výtěžek, připadající na jeden hektar půdy v obci; při tomto výpočtu průměrného čistého katastrálního výtěžku obecního se však nepřihlíží k lesům, k rybníkům o větší rozloze než 1 ha a k půdě velkostatkářské, t. j. k pozemkům, obhospodařovaným zemědělskými podniky, jichž rozloha v katastru dotyčné obce činí více než 150 ha. Vypočítaný průměrný čistý katastrální výtěžek obecní zaokrouhlí se na číslo

celé, a to tak, že zlomek, dosahující 0,5 a více, se zaokrouhlí na celé číslo nahoru, kdežto zlomek, nedosahující 0,5, se zaokrouhlí na celé číslo dolů. Berní správy, jimž přísluší vyměřování paušálu (odstavec 14), vypočítají průměrný čistý katastrální výtěžek obecní pro všechny politické obce svého správního obvodu a sdělí jeho výši pro dotyčnou obec spolu s hlavním obsahem této vyhlášky všem obecním úřadům, které jsou podle § 46, odst. 1 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. povinny toto sdělení hned v obci obvyklým způsobem vyhlásiti.

(4) Sazby paušálu, připadajícího při různém průměrném čistém katastrálním výtěžku obecném na jeden hektar zemědělské půdy, jsou udány v připojené tabulce, která jest součástí této vyhlášky. V těchto sazích jest zahrnuta též případná přirážka k dani z obratu podle § 1 zák. č. 56/1932 Sb. z. a n. U zemědělců, kteří v roce 1934 hospodařili na pozemcích, ležících v katastrech různých politických obcí, stanoví se sazba paušálu pro pozemky, ležící v katastru každé obce, zvláště, a to podle průměrného čistého katastrálního výtěžku obecního té obce, v jejímž katastru dotyčné pozemky leží. Celkem vypočtený paušál se zaokrouhlí na celé koruny dolů; od vyměření paušálu se upouští v případech, kde by nečinil celých 5 Kč.

(5) V obcích, kde průměrný čistý katastrální výtěžek obecní neodpovídá skutečné jakosti půdy v roce 1934 (na př. následkem provedení meliorace), jest berní správa po dohodě s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu oprávněna stanoviti sazbu paušálu vyšší částkou než odpovídá průměrnému čistému katastrálnímu výtěžku obecnímu dotyčné obce; při tom nutno přihlížeti k sazbám paušálu v obcích s přibližně stejnou jakostí půdy v dotyčném nebo některém sousedním okrese. Jestliže nedojde k dohodě berní správy s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu, rozhodne o sazbě paušálu zemský finanční úřad po dohodě s příslušnou zemědělskou radou.

(6) Jednotlivým zemědělcům, kteří byli živelní pohromou v roce 1934 prokazatelně značně poškozeni nebo kteří v roce 1934 hospodařili na zemědělské půdě, zpustošené doložením tak, že jí nelze vůbec používat nebo jí lze používat jen jako pastviny, může berní správa po dohodě s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu paušál přiměřeně snížiti, jestliže o to každý zvláště zažádá u pří-

slušné berní správy do 15. srpna 1935; žádost za snížení paušálu z důvodu poškození živelní pohromou je prosta kolku. Jestliže nedojde k dohodě berní správy s delegátem zemědělské i ady z příslušného okresu, rozhodne o snížení paušálu zemský finanční úřad po dohodě s příslušnou zemědělskou radou.

(7) Zemědělci, kteří jsou povinni plnit ze svého hospodářství naturální výměnek, mají nárok na snížení celkem vypočteného paušálu o částku, odpovídající 1%ní dani z obratu z ceny naturálního výměnku. Pro výpočet této 1%ní daně z obratu stanoví se ceny předmětů, plněných jako naturální výměnek, témoto paušálními částkami: 1 q pšenice 145 Kč, 1 q žita 120 Kč, 1 q ječmene 125 Kč, 1 q ovsa 100 Kč, 1 q Brambor 20 Kč, 1 litr mléka 80 h, 1 kg másla 14 Kč, 1 vejce 30 h, 1 kg vepřového, hovězího nebo skopového masa 6 Kč, 1 husa nebo kachna 15 Kč, 1 kus drůbeže 4 Kč. Cenu jiných, než právě uvedených předmětů, plněných jako naturální výměnek, stanoví při vyměření paušálu berní správa přihlížejíc k průměrné ceně takového předmětu v dobyté obci v roce 1934. Celková částka, o kterou může být paušál podle tohoto ustanovení snížen, nesmí však přesahovat u jednoho výměnku jednu třetinu a u více výměnek jednu polovinu celkem vypočteného paušálu. K nepříznám částkám, plněným jako výměnek, se při výpočtu částky, o kterou má být paušál snížen, nepřihlíží.

(8) Zemědělci, kteří v roce 1934 vyrobili a ve vlastním hospodářství spotřebovali víno, šťávy a jim podobné nápoje nebo ušlechtilé pálenky, mají dále nárok na snížení celkem vypočteného paušálu:

1. za víno, šťávy a jim podobné nápoje, spotřebované ve vlastním hospodářství, o paušální částku 50 Kč,
2. za ušlechtilé pálenky, spotřebované ve vlastním hospodářství, o paušální částku 10 Kč,

Jestliže rádně prokáží, že z nich zaplatili v roce 1934 paušalovanou daň z obratu u vína, šťáv a jim podobných nápojů (podle vyhlášky ministra financí v dohodě s ministrem obchodu ze dne 31. prosince 1926, č. 259 Sb. z. a n.) nebo paušalovanou daň z obratu u ušlechtilých pálenek (podle vyhlášky ministra financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živnosti ze dne 6. prosince 1930, č. 198 Sb. z. a n.). Paušální částky 50 Kč a 10 Kč jsou stanoveny v předpokladu, že vlastní spotřeba vína, šťáv a jim podobných nápojů, zdaněných

paušalovanou daní z obratu, činila nejméně 250 litrů a vlastní spotřeba ušlechtilých pálenek, zdaněných paušalovanou daní z obratu, činila nejméně 50 litrů; činila-li vlastní spotřeba méně než uvedená množství, má zemědělec nárok na snížení paušálu jen o poměrný díl částky 50 Kč nebo 10 Kč (na př. při vlastní spotřebě 100 litrů vína na snížení paušálu o 20 Kč nebo při vlastní spotřebě 20 litrů ušlechtilých pálenek na snížení paušálu o 4 Kč). Jestliže částka, o kterou má být paušál podle tohoto ustanovení snížen, jest větší než paušál dotyčnému zemědělci vyměřený, přeúčtuje se mu rozdíl na jiné dlužné nebo splatné daně, a není-li jich, vrátí se mu hotově.

(9) Paušálem jest kryta daň z obratu z dodávek a vlastní spotřeby zemědělských výrobků vlastní produkce dotyčného zemědělce (rostlinné i živočišné) i z jeho výkonu, souvisících s provozováním zemědělství (též z úplat za připouštění plemenných zvířat). Paušálem není však kryta daň z obratu:

1. z dodávek masa;
2. z dodávek a vlastní spotřeby ryb;
3. z dodávek a vlastní spotřeby vína, šťav a jim podobných nápojů;
4. z dodávek a vlastní spotřeby ušlechtilých pálenek;
5. z dodávek a vlastní spotřeby cukrovkového semene, jakož i množitelských výkonů při pěstování cukrovkového semene;
6. z dodávek a vlastní spotřeby vlněho bobu;
7. z dodávek a vlastní spotřeby dříví;
8. z dodávek a vlastní spotřeby chmele;
9. z dodávek a vlastní spotřeby ovoce, zeleniny a zahradnických výrobků, jestliže zemědělec provozoval ovoocnictví, zelinářství nebo zahradnictví v rozsahu, přesahujícím vlastní spotřebu v jeho hospodářství;
10. z výkonů povoznických (dovoz dříví, kamene a pod.), jestliže souhrn úplat, přijatých za tyto výkony v roce 1934 přesahoval částku 2.500 Kč.

Tyto dodávky, vlastní spotřeba nebo výkony, z nichž není daň z obratu kryta paušálem daně z obratu u drobných zemědělců, podléhají příslušnému jinému paušálu nebo pravidelné dani z obratu.

(10) Zemědělci v pohraničních obcích jsou povinni platiti paušál z veškeré zemědělské půdy, která leží na československém státním území, nehledic na to, na kterém státním

území jest jejich bydliště (sídlo) nebo hospodářské budovy, jakož i na to, kde zemědělské výrobky z těchto pozemků prodali nebo spotřebovali.

(11) Tuzemští podnikatelé, kteří nakoupili zemědělské výrobky od zemědělců, jimž byla za rok 1934 vyměřena daň z obratu paušálem podle této vyhlášky, mají při vývozu těchto zemědělských výrobků v nezměněném stavu podle § 22, odst. 1 a 2 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. nárok jen na vrácení částky ve výši 1/2% z nákupní ceny zboží.

(12) Zemědělci, na něž se vztahuje paušál, jsou povinni podat do 31. července 1935 u příslušné berní správy nebo u obecního úřadu svého bydliště (sídla) řádně vyplňené přiznání za rok 1934 na tiskopise, zavedeném výhradně pro paušál dané z obratu u drobných zemědělců. Zemědělcům, kteří toto přiznání v uvedené lhůtě nepodají, může být uložena pořádková pokuta podle § 43 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. Zemědělci, kteří činí nárok na snížení paušálu podle odstavce 7 nebo 8 této vyhlášky, jsou povinni uplatnit tento nárok hned v přiznání a připojiti k němu průkazy tohoto nároku. Obecní úřady jsou povinny přiznání od zemědělců přijmouti, přezkoumati a potvrditi v nich správnost výměry zemědělské půdy a zaslati všechna přiznání nejdéle do 15. srpna 1935 příslušné berní správě.

(13) Paušál jsou zemědělci povinni zaplatiti nejdéle do 31. srpna 1935 vplatným lístkem poštovní spořitelny příslušnému bernímu úřadu (po příp. súčtovacímu oddělení berní správy), nečekajíce vyměření paušálu ani úředního vyzvání. Zemědělci, kteří v uvedené lhůtě paušál bud' vůbec nebo zcela nezaplatí a u nichž předpis paušálu, po příp. součet předpisu paušálu a předpisu pravidelné daně z obratu za rok 1934 přesahuje 200 Kč, jsou povinni zaplatiti vedle paušálu 5%ní zvýšení a úroky z prodlení z dlužného paušálu, rozvrženého stejnomořně na všechna čtyři čtvrtletí roku 1934 (§ 20, odst. 4 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.).

(14) Paušál vyměřují příslušné berní správy. Vyrozumění zemědělců o vyměření paušálu může se státi místo platebním rozkazem také hromadným vyměřovacím archem, v němž zemědělec vyrozumění o výši vyměřeného paušálu potvrdí vlastnoručním podpisem.

(15) Do vyměření paušálu lze si stěžovati u příslušné berní správy do 30 dnů od doručení platebního rozkazu nebo od nahlédnutí do hromadného vyměřovacího archu. O stížnostech rozhodují s konečnou platností zemské finanční úřady (§ 21, odst. 2 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.).

(16) Paušál se vymáhá způsobem, stanoveným v § 23, odst. 1 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.

(17) Jinak platí o paušálu veškerá ustanovení zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. a vládního nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., jimž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové, ve znění vládních nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., a ze dne 17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., pokud neodporuji této vyhlášce.

(18) Vyhláška tato nabývá účinnosti dnem uveřejnění.

Dr. Trapl v. r.

Tabulka k vyhlášce ministra financí č. 138/1935 Sb. z. a n.

Průměrný čistý katastrální výtěžek obecní z 1 ha	Paušál z 1 ha	Průměrný čistý katastrální výtěžek obecní z 1 ha	Paušál z 1 ha
Kč	Kč	Kč	Kč
1—5	2·50	25 a 26	20—
6	3·20	27	21—
7	4·20	28	22·10
8	5·30	29	23·10
9	6·30	30	24·20
10	7·40	31	25·20
11	8·40	32—34	26·30
12	9·50	35	27·30
13 a 14	10·50	36—38	28·40
15 a 16	11·60	39 a 40	29·40
17	12·60	41—43	30·50
18	13·70	44—49	31·50
19	14·70	50—56	32·60
20 a 21	15·80	57—70	33·60
22	16·80	71—79	34·70
23	17·90	80 a výše	35·70
24	18·90		

139.

**Vyhláška ministra financí
ze dne 21. června 1935**

o paušalování daně z obratu u drobných zemědělců v zemi Slovenské a Podkarpatské za rok 1934.

Podle § 19, odst. 8 zákona o dani z obratu a dani přepychové ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., a ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ustanovují v dohodě s ministrem zemědělství:

(1) Místo daně z obratu, kterou mají podle zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. platiti drobní zemědělci (odstavec 2) v zemi Slovenské a Podkarpatské za rok 1934 z dodávek a vlastní spotřeby zemědělských výrobků vlastní produkce, jakož i z některých výkonů, souvisících s provozováním zemědělství, stanoví se paušál.

(2) Paušál se vztahuje na ty zemědělce, kteří v roce 1934 hospodařili nejvýše na 100 katastrálních jitrech zemědělské půdy vlastní nebo pachtované a kteří do 30. června 1935 nepodají za rok 1934 rádné daňové přiznání (§ 17 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.). Za zemědělskou půdu podle této vyhlášky se pokládají role a louky, bez rozdílu, zda se na nich v roce 1934 skutečně hospodařilo či zda ležely ladem; jiné pozemky, zejména pastviny, zahrady, lesy, vinice a rybníky se za zemědělskou půdu podle této vyhlášky nepokládají.

(3) Základem pro výpočet paušálu jest průměrný čistý katastrální výtěžek obecní, který se zjistí pro každou politickou obec zvláště tím způsobem, že se podle součtu katastrálních výtěžků, s nimiž jsou jednotlivá role a louky v obci zapsány do pozemkového katastru, a podle celkové výměry všech rolí a luk v obci stanoví průměrný výtěžek, připadající na jedno katastrální jitro roli a luk v obci. Vypočítaný průměrný čistý katastrální výtěžek obecní zaokrouhlí se na číslo celé, a to tak, že zlomek, dosahující 0,5 a více, se zaokrouhlí na celé číslo nahoru, kdežto zlomek, nedosahující 0,5, se zaokrouhlí na celé číslo dolů. Berní úřady, jimž přísluší vyměřování paušálu (odstavec 14), vypočítají průměrný čistý katastrální výtěžek obecní pro všechny politické

obce svého správního obvodu a sdělí jeho výši pro dotyčnou obec spolu s hlavním obsahem této vyhlášky všem příslušným notářským úřadům, které jsou podle § 46, odst. 1 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. povinny toto sdělení hned v obci obvyklým způsobem vyhlásit.

(4) Sazby paušálu, připadajícího při různém průměrném čistém katastrálním výtěžku obecnímu na jedno katastrální jitro zemědělské půdy, jsou udány v připojené tabulce, která jest součástí této vyhlášky. V těchto sazbách jest zahrnuta též případná přirážka k dani z obratu podle § 1 zák. č. 56/1932 Sb. z. a n. U zemědělců, kteří v roce 1934 hospodařili na pozemcích, ležících v katastrech různých politických obcí, stanoví se sazba paušálu pro pozemky, ležící v katastru každé obce, zvláště, a to podle průměrného čistého katastrálního výtěžku obecního té obce, v jejímž katastru dotyčné pozemky leží. Celkem vypočtený paušál se zaokrouhlí na celé koruny dolů; od vyměření paušálu se upouští v případech, kde by nečinil celých 5 Kč.

(5) V obcích, kde průměrný čistý katastrální výtěžek obecní neodpovídá skutečné jakosti půdy v roce 1934 (na př. následkem provedení meliorace), jest berní úřad po dohodě s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu (v zemi Podkarpatské po dohodě se zástupci hospodářských sdružení zemědělců z příslušného okresu) oprávněn stanoviti sazbu paušálu vyšší částkou než odpovídá průměrnému čistému katastrálnímu výtěžku obecnímu dotyčné obce; při tom nutno přihlížeti k sazbám paušálu v obcích s přibližně stejnou jakostí půdy v dotyčném nebo některém sousedním okrese. Jestliže nedojde k dohodě berní správy s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu (resp. se zástupci hospodářských sdružení zemědělců z příslušného okresu), rozhodne o sazبě paušálu zemský finanční úřad po dohodě s příslušnou zemědělskou radou (v zemi Podkarpatské po dohodě se zemědělským referátem zemského úřadu v Užhorodě).

(6) Jednotlivým zemědělcům, kteří byli živelní pohromou v roce 1934 prokazatelně značně poškozeni nebo kteří v roce 1934 hospodařili na zemědělské půdě, zpustošené doložením tak, že ji nelze vůbec používat nebo jí lze používat jen jako pastviny, může berní úřad po dohodě s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu (v zemi Podkarpatské po dohodě se zástupci hospodářských sdružení

zemědělců z příslušného okresu) paušál přiměřeně snížit, jestliže o to každý zvláště zažádá u příslušného berního úřadu do 15. srpna 1935; žádost za snížení paušálu z důvodu poškození živelní pohromou je prosta kolku. Jestliže nedojde k dohodě berní správy s delegátem zemědělské rady z příslušného okresu (resp. se zástupci hospodářských sdružení zemědělců z příslušného okresu), rozhodne o snížení paušálu zemský finanční úřad po dohodě s příslušnou zemědělskou radou (v zemi Podkarpatské po dohodě se zemědělským referátem zemského úřadu v Užhorodě).

(7) Zemědělci, kteří jsou povinni plnit ze svého hospodářství naturální výměnek, mají nárok na snížení celkem vypočteného paušálu o částku, odpovídající 1%ní dani z obratu z ceny naturálního výměnku. Pro výpočet této 1%ní daně z obratu stanoví se ceny předmětů, plněných jako naturální výměnek, těmito paušálními částkami: 1 q pšenice 145 Kč, 1 q žita 120 Kč, 1 q ječmene 125 Kč, 1 q ovsy 100 Kč, 1 q brambor 20 Kč, 1 litr mléka 80 h, 1 kg másla 14 Kč, 1 vejce 30 h, 1 kg veprového, hovězího nebo skopového masa 6 Kč, 1 husa nebo kachna 15 Kč, 1 kus drůbeže 4 Kč. Cenu jiných, než právě uvedených předmětů, plněných jako naturální výměnek, stanoví při vyměření paušálu berní úřad přihlížeje k průměrné ceně takového předmětu v dotyčné obci v roce 1934. Celková částka, o kterou může být paušál podle tohoto ustanovení snížen, nesmí však přesahovat u jednoho výměnku jednu třetinu a u více výměnek jednu polovinu celkem vypočteného paušálu. K peněžním částkám, plněným jako výměnek, se při výpočtu částky, o kterou má být paušál snížen, nepřihlíží.

(8) Zemědělci, kteří v roce 1934 vyrobili a ve vlastním hospodářství spotřebovali víno, šťávy a jim podobné nápoje nebo ušlechtilé pálenky, mají dále nárok na snížení celkem vypočteného paušálu:

1. za víno, šťávy a jim podobné nápoje, spotřebované ve vlastním hospodářství, o paušální částku 50 Kč,

2. za ušlechtilé pálenky, spotřebované ve vlastním hospodářství, o paušální částku 10 Kč,

jestliže rádně prokáží, že z nich zaplatili v roce 1934 paušalovanou daň z obratu u vína, šťávy a jim podobných nápojů (podle vyhlášky ministra financí v dohodě s ministrem obchodu ze dne 31. prosince 1926, č. 259 Sb. z. a n.) nebo paušalovanou daň z obratu u ušlechtilých pálenek (podle vyhlášky mini-

stra financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živnosti ze dne 6. prosince 1930, č. 198 Sb. z. a n.). Paušální částky 50 Kč a 10 Kč jsou stanoveny v předpokladu, že vlastní spotřeba vína, šťávy a jim podobných nápojů zdaněných paušalovanou daní z obratu, činila nejméně 250 litrů a vlastní spotřeba ušlechtilých pálenek, zdaněných paušalovanou daní z obratu, činila nejméně 50 litrů; činila-li vlastní spotřeba méně než uvedená množství, má zemědělec nárok na snížení paušálu jen o poměrný díl částky 50 Kč nebo 10 Kč (na př. při vlastní spotřebě 100 litrů vína na snížení paušálu o 20 Kč nebo při vlastní spotřebě 20 litrů ušlechtilých pálenek na snížení paušálu o 4 Kč). Jestliže částka, o kterou má být paušál podle tohoto ustanovení snížen, jest větší než paušál dotyčnému zemědělci vyměřený, přeúčtuje se mu rozdíl na jiné dlužné nebo splatné daně, a není-li jich, vrátí se mu hotově.

(9) Paušalem jest kryta daň z obratu z dodávek a vlastní spotřeby zemědělských výrobků vlastní produkce dotyčného zemědělce (rostlinné i živočišné) i z jeho výkonů, souvisících s provozováním zemědělství (též z úplat za připouštění plemenných zvířat). Paušalem není však kryta daň z obratu:

1. z dodávek masa;
2. z dodávek a vlastní spotřeby ryb;
3. z dodávek a vlastní spotřeby vína, šťávy a jim podobných nápojů;
4. z dodávek a vlastní spotřeby ušlechtilých pálenek;
5. z dodávek a vlastní spotřeby cukrovkového semene, jakož i množitelských výkonů při pěstování cukrovkového semene;
6. z dodávek a vlastní spotřeby vlněho bobu;
7. z dodávek a vlastní spotřeby dříví;
8. z dodávek a vlastní spotřeby chmele;
9. z dodávek a vlastní spotřeby ovoce, zeleniny a zahradnických výrobků, jestliže zemědělec provozoval ovocnictví, zelinářství nebo zahradnictví v rozsahu, přesahujícím vlastní spotřebu v jeho hospodářství;

10. z výkonů povoznických (dovoz dříví, kamene a pod.), jestliže souhrn úplat, přijatých za tyto výkony v roce 1934, přesahoval částku 2.500 Kč. Tyto dodávky, vlastní spotřeba nebo výkony, z nichž není daň z obratu kryta paušalem daně z obratu u drobných zemědělců, podléhají příslušnému jinému paušálu nebo pravidelné dani z obratu.

(10) Zemědělci v pohraničních obcích jsou povinni platiti paušál z veškeré zemědělské

půdy, která leží na československém státním území, nehledíc na to, na kterém státním území jest jejich bydliště (sídlo) nebo hospodářské budovy, jakož i na to, kde zemědělské výrobky z těchto pozemků prodali nebo spotřebovali.

(11) Tuzemští podnikatelé, kteří nakoupili zemědělské výrobky od zemědělců, jímž byla za rok 1934 vyměřena daň z obratu paušálem podle této vyhlášky, mají při vývozu těchto zemědělských výrobků v nezměněném stavu podle § 22, odst. 1 a 2 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. nárok jen na vrácení částky ve výši $\frac{1}{2}\%$ z nákupní ceny zboží.

(12) Zemědělci, kteří činí nárok na snížení paušálu podle odstavce 7 nebo 8 této vyhlášky, jsou povinni do 31. července 1935 oznámiti příslušnému bernímu úřadu údaje, nutné ke zjištění srážek podle těchto ustanovení (t. j. množství předmětů, plněných jako naturální výměnek, anebo množství vína, šťáv a jiných podobných nápojů nebo ušlechtilých pálenek, spotřebovaných ve vlastním hospodářství), a na vyzvání tyto údaje náležitě prokázati.

(13) Paušál jsou zemědělci povinni zaplatiti nejdéle do 31. srpna 1935 vplatním lístkem poštovní spořitelny příslušnému bernímu úřadu, nečekajíce vyměření paušálu ani úředního vyzvání. Zemědělci, kteří v uvedené lhůtě paušál bud' vůbec nebo zcela nezaplatí a u nichž předpis paušálu, po příp. součet předpisu paušálu a předpisu pravidelné daně z obratu za rok 1934 přesahuje 200 Kč, jsou povinni zaplatiti vedle paušálu 5%ní zvýšení a úroky z prodlení z dlužného paušálu, rozvrženého stejnomořně na všechna čtyři čtvrtletí roku 1934 (§ 20, odst. 4 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zák. č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.).

(14) Paušál vyměřují příslušné berní úřady. Vyrozumění zemědělců o vyměření paušálu může se státi místo platebním rozkazem také hromadným vyměrovacím archem, v němž zemědělec vyrozumění o výši vyměřeného paušálu potvrdí vlastnoručním podpisem.

(15) Do vyměření paušálu lze si stěžovat u příslušného berního úřadu do 30 dnů od doručení platebního rozkazu nebo od nahlédnutí do hromadného vyměrovacího archu. O stížnostech rozhodují s konečnou platností zemské finanční úřady (§ 21, odst. 2 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.).

(16) Paušál se vymáhá způsobem, stanoveným v § 23, odst. 1 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n.

ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.

(17) Jinak platí o paušálu veškerá ustanovení zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. a vládního nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové, ve znění vládních nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., a ze dne 17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n., pokud neodporují této vyhlášce.

(18) Vyhláška tato nabývá účinnosti dnem uveřejnění.

Dr. Trapl v. r.

Tabulka k vyhlášce č. 139/1935 Sb. z. a n.

Průměrný čistý katastrální výtěžek obecní	Paušál z 1 kat. jitřa	Průměrný čistý katastrální výtěžek obecní	Paušál z 1 kat. jitřa
Kč	Kč	Kč	Kč
1	1'40	14	7'40
2	1'60	15	7'90
3	1'80	16	8'40
4	2'20	17	9'50
5	2'60	18	10'—
6	3'20	19	10'50
7	3'70	20	11'—
8	4'20	21	11'60
9	4'70	22	12'10
10	5'30	23 a 24	13'10
11	5'80	25—28	14'20
12	6'30	29	14'70
13	6'80	30 a výše	15'20

140.

Vyhláška ministra financí

ze dne 21. června 1935

o paušalování daně z obratu u chmele.

Podle § 19, odst. 8 zákona o dani z obratu a dani přepychové ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., a ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., ustanovuji v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živnosti a s ministrem zemědělství:

(1) Místo daně z obratu podle zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/

1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. stanoví se u chmele (čís. 59 celního sazebníku) paušál.

(2) Paušál činí 2% ze základu, uvedeného v odstavci 4 a 7 této vyhlášky. K této sazbě se nevybírá přirážka podle § 1 zák. č. 56/1932 Sb. z. a n.

(3) U chmele, vypěstovaného v tuzemsku, podléhá paušálu úplatná tuzemská dodávka chmele tuzemskému pivovaru, dále pak dodávka chmele mezi jiným závodem téhož podniku nebo jiným závodem neb podnikem téhož majetníka (zejména chmelnicí) a tuzemským pivovarem (§ 1, odst. 4 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.).

(4) Paušál u chmele, vypěstovaného v tuzemsku, jest povinen platiti:

1. dodává-li chmel tuzemskému pivovaru jiný podnikatel než pěstitel chmele, jest povinen platiti paušál podnikatel (obchodník, komisionář a pod.), který chmel tuzemskému pivovaru dodává, a to z ceny za chmel účtované (§ 17, odst. 7 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.);

2. dodává-li chmel tuzemskému pivovaru přímo pěstitel chmele nebo nepodnikatel (§ 5, č. 6 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.), jest povinen platiti paušál tuzemský pivovar, jemuž byl chmel dodán, a to z nákupní ceny chmele. Za nákupní cenu se považuje vše, co musil tuzemský pivovar vynaložiti, aby nakoupeného chmele nabyl;

3. dodává-li chmel tuzemskému pivovaru jiný závod téhož podniku nebo jiný závod neb podnik téhož majetníka (zejména chmelnice), jest povinen platiti paušál tuzemský pivovar, jemuž byl chmel dodán, a to z obecné ceny chmele (§ 9, odst. 6 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. a čl. 14 vládního nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přeprchové, ve znění vládních nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., ze dne 29. dubna 1932, č. 58 Sb. z. a n., a ze dne 17. listopadu 1932, č. 175 Sb. z. a n.).

Paušál jsou všichni poplatníci jeho, uvedení pod č. 1 až 3 povinni platiti obvyklým způsobem v zákonnych čtvrtletních lhůtách příslušnému bernímu úřadu (čl. 33 vl. nař. č. 156/1924 Sb. z. a n. ve znění vládních nařízení č. 247/1926, 189/1930, 58/1932 a 175/1932 Sb. z. a n.).

(5) Každý podnikatel kromě pěstitelů chmele, který dodává chmel, vypěstovaný v tuzemsku, tuzemskému pivovaru (odstavec 4, č. 1 této vyhlášky), jest povinen vydati na to dodávku účet a v něm paušál zvláště účtovati (§ 12, šestá věta zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.). Neobdrží-li tuzemský pivovar při nákupu chmele, vypěstovaného v tuzemsku, od dodavatele účet, v němž jest mu účtován paušál, jest povinen platiti z této dodávky sám paušál podle odstavce 4, č. 2 této vyhlášky.

(6) U chmele, dováženého z ciziny, podléhá paušál: dovoz chmele bez ohledu na to, kdo jej dováží a komu bude dodán.

(7) Paušál u chmele, dováženého z ciziny, jest povinen platiti poplatník (§ 8, odst. 2 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n.) z úplaty za chmel a kde té není, z obecné ceny chmele, k nimž se připočítají celní pohledávka (§ 8, odst. 3 zák. č. 114/1927 Sb. z. a n.) bez paušálu daně z obratu a dopravní výlohy ke hranici. Paušál jest poplatník povinen platiti jako součást celní pohledávky obvyklým způsobem celnímu úřadu hned při celním projednání.

(8) Paušál vyměřují úřady, uvedené v čl. 31 vl. nař. č. 156/1924 Sb. z. a n. ve znění vládních nařízení č. 247/1926, 189/1930, 58/1932 a 175/1932 Sb. z. a n.; tamtéž uvedeným úřadům přísluší rozhodovati o daňové povinnosti a s výjimkou, stanovenou v § 110, odst. 4 zák. č. 114/1927 Sb. z. a n., o stížnostech.

(9) Paušál se vymáhá způsobem, stanoveným v § 23 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.

(10) Paušálem jest kryta daň z obratu z všech dodávek a dovozu chmele, provedených po 30. červnu 1935; paušálem není kryta zejména daň z obratu z jednatelských výkonů při obchodech chmelem. Paušál se nevztahuje na chmelovou moučku (lupulin); dodávky a dovoz této podléhají pravidelné dani z obratu.

(11) Po dobu platnosti této vyhlášky nemají tuzemští podnikatelé při vývozu chmele nárok na vrácení daně podle § 22, odst. 1 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n.

(12) Úplaty, které dojdou po 30. červnu 1935 za dodávky chmele, provedené před 1. červencem 1935, zdaní se pravidelným způsobem.

(13) Jinak platí o paušálu veškerá ustanovení zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění

zákonů č. 246/1926, 188/1930 a 56/1932 Sb. z. a n. a vládního nařízení č. 156/1924 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení č. 247/1926, 189/1930, 58/1932 a 175/1932 Sb. z. a n., a pokud jde o paušál, vybíraný při dovozu, obdobně také ustanovení hlavy III a V zák. č. 114/1927 Sb. z. a n. a k nim se vztahující ustanovení vládního nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb. z. a n., jímž se provádí celní zákon.

(¹⁴) Ministr financí si vyhrazuje tento paušál kdykoli zrušit; zásoby chmele, které v době zrušení paušálu budou u podnikatelů na skladě, budou při dodávkách podléhat pravidelné dani z obratu, a to i tehdy, bylo-li již toto zboží zdaněno paušálem.

(¹⁵) Vyhláška tato nabývá účinnosti dnem 1. července 1935.

Dr. Trapl v. r.

141.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 22. června 1935
o výpovědi dodatkového ujednání ze dne
21. prosince 1933 k československo-německé
hospodářské dohodě ze dne 29. června 1920.**

Německá vláda vypověděla ve smyslu čl. 5 dodatkového ujednání k československo-německé hospodářské dohodě ze dne 29. června 1920, sjednaného dne 21. prosince 1933 a uvedeného v prozatímní platnosti vládní vyhláškou ze dne 22. prosince 1933, č. 241 Sb. z. a n., platnost ujednání o celném kontingentu na perleťové knoflíky.

Výpověď nabývá účinnosti dnem 1. července 1935.

Dr. Beneš v. r.